

§ 38. Naleruserne ville, efter den Paragrafen giivne Affattelse, kunne bindes med Masketørrelser lig Nalvaaddernes. Man indser ikke, hvorfor et faststaaende, med sine Masketer i Firkant stivt uds্পændt Redskab skulde have disse Masketer større end et løst Redskab, hvis Masketer under Brugens langtfra ere saa uds্পændte som Rufsens og følgerig ikke i den Grad tillade Smaaafst Gjen-nemgang. Naar Paragrafen foreslaar Rufen bunden i to Masketørrelser i Stedet for 3 og sætter Kalvegangen som Grænse mellem Masketørrelserne istedetfor Bøjlerummene og „Midten mellem Bøjlerummene“, mener man derved at have truffet en Form, der gjør Paragrafen lettere at forstaa og vanskeligere at omgaa. Nogle Steder i Landet sættes nemlig Rufsens Kalvegange umiddelbart under og ikke imellem Bøjlerne; andre Steder bruges Naleruser med flere end 2 Kalve og flere end 4 Bøjler. Da nu efter nærværende Lovforslags § 8 de for Nalerusernes Masketørrelse i Limfjorden gjældende Bestemmelser ogsaa skulle gjælde for det øvrige Land, vilde den hidtil i Limfjordslov-givningen brugte Specification af Rufsens Dele med tilsvarende Masketørrelse ikke passe overalt. Det er forøvrigt en Selvfølge, at Enhver har Lov til at binde Rufsens forskjellige Dele med større Masketer end de her normerede (hvortil der kan være al Anledning), kun maa de ikke bindes mindre.

§ 39. Naar Beboerne af Limfjorden nævne „Flynder“, saa forstaaes derved fornemmelig Røbspættin; andre Flynderarter have der endnu ikke vundet Betydning. Men at Flynderfiskeriet tidligere har staaet langt tilbage, fremgaar klart nok deraf, at det ikke engang er fundet Dmtale værd i den ellers saa udførlige Forordning af 15. Decbr. 1750: det er først, siden Gjenembruddene have tilbragt Fjorden faktere Vand, at dette Fiskeri i Lov 29. Decbr. 1857 bliver Gjenstand for nogle regulerende Forordninger i Henseende til hvilke Redskaber der maa bruges, Tiden for deres Brug, Masketvidden m. fl., hvilke ved Lovene af 1861 og 1867 undergik nogle Forandringer. Det kan i de sidste 50 Aar siges at have været og endnu at være i stærk Aftagende, fornemmelig Best for Løgstørs Grunde, idet Røbspættin aarlig dels yngler stærkt i Fjorden, dels vistnok indvandrer talrig fra Vesterhavet gennem Kanalerne. Ved Jernbanen til Struer har det faaet en stor Betydning, idet derfra en anseelig Mængde Flynder forsendes hele Landet over, ogsaa til Kjøbenhavn, hvorimod denne, som særst Spijs her i Landet, meget yndede Fisk mærkelig nok endnu ej har kunnet vinde Anerkjendelse paa Hamborgs Løv eller i Lyssland. Af Kontrollør Andersens Beretninger skjønnes bedst dets gradvise Fremgang, og det beffjæftiger nu helt og tilbels henved 1000 Mand med et Nettoudbytte af mellem 100 og 120,000 Kroner aarlig.

Til Fangsten bruges Nedgarn, Baad og Pig, af hvilke den sidste kun har en aldeles under-ordnet Betydning og ikke behøver Dmtale. Af de andre Redskaber bør ustribig Nedgarnene, hvis Masketørrelse er beregnet paa kun at fange den fuldvorne, modne Fisk, gives Fortrinet som i og for sig uskadelige Fiskeredskaber, hvis Brug ikke nødvendiggjør nogen Indskrænkning, ej heller med Hensyn til Tid og Sted. — Baaddene have det tilfælles, at de strabe Bunden, hvilket for denne, under stadig Gjentagelse paa samme Sted, kan blive uheldigt; det skal dog bemærkes, at man til Flynderfiske ikke søger stærk bevoget, men klar Bund, saa at Plantevæxt kun i mindre Grad kan tage Skade. Med Rette lægges ogsaa Baaddene til Last, at de medtage megen halvvozen, umoden Fisk, som enten er en ringe eller slet ingen Handelsvare. — Baaddene bruges til Landdragning, eller paa Dybet til Baad for Anker, som Snurrevaad; den første Methode kan ikke være andet Fiskeri til Forsyrrvelse, hvorimod den sidste kan være til stor Men for Nedgarns-, Krog-, og andet Fiskeri, og der er bl. a. fra Nykjøbing paa Mors ført bittere Klager over den Skade, der tilføjes det nys-nævnte Fiskeri ved Snurrevaaddene.

I Betragtning heraf maa det tilraades, at de hidtil for Flyndervaadbruget bestaaende Ind-skrænkninger, hvori Udvalget ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at foretage Forandringer, blive bestaaende, saaledes som de ere optagne i nærværende Paragraf. Der kunde vel reffes Spørgs-maal om at forstørre Minimum for Masketerne for at formindste Fangst af umoden Fisk, men Baaddene vilde derved tabe for meget i Styrke.

Da den ved Lov 22. Marts 1867 giivne Frihed til at bruge Snurrevaaddene hele Aaret om indte en saadan Modstand, at den blev uholdbar, begrænse Lov 25. Marts 1872 Tiden til Maanederne Oktober, November, December, Januar, Februar og Marts, hvilken Bestemmelse Ud-valget har optaget. Med en ældgammel Net til at bruges paa Limfjorden, bør Silbevaaddene i Kollisionstilfælde have Fortrinet for de senere tilkomne Snurrevaad.

§ 40. Baad til Graafisk maa ikke bruges som Dybsvaad eller Ankervaad, da derved Forbudet imod Brugens af Flynder-snurrevaad i Galvaaret fra 1ste April til 1ste Oktober paa den letteste Maade kunde omgaaes, idet Graafiskevaadet brugtes til Flynderfangst.

Paragrafens øvrige Bestemmelser ere uforandret de bestaaende og trænge ei til videre Dmtale.